

SYLABUS PRZEDMIOTU

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim: Bit, rytm i edukacja: polski rap jako narzędzie zmiany społecznej
2.	Język wykładowy: polski
3.	Jednostka prowadząca: przedmiot ogólnouniwersytecki
4.	Kod przedmiotu: zgodny z USOS (nadaje Dział Nauczania)
5.	Rodzaj przedmiotu: przedmiot ponadprogramowy
6.	Kierunek studiów (specjalność): wszystkie kierunki
7.	Poziom studiów: I, II stopień, jednolite studia magisterskie
8.	Semestr: zimowy/letni/przedmiot całoroczny*
9.	Forma zajęć i liczba godzin (w tym liczba godzin zajęć online): konwersatoria, 15, online
10.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu (<i>jeśli dotyczy</i>): brak
11.	Treści programowe: <i>Hip-hop studies</i> w dyskursie akademickim w Polsce i na świecie Historia polskiego hip-hopu: rap i przemiany społeczne w Polsce po 1989 roku Rozwój polskiego podziemia rapowego Biograficzne aspekty uczenia się odczytane z twórczości polskich raperów <i>Storytelling</i> o rodzinie w Polskim rapie Dorosłość w Polskich utworach rapowych Słowo, bunt, wolność: rap jako narzędzie edukacji
12.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.): Literatura obowiązkowa: Bieńkowska, M. (2018). Rola kultury hip-hop w kształtowaniu się tożsamości młodzieży – wybrane konteksty, „Studia Edukacyjne”, 5.

	Cała A., Flint M., Jaczyński K., Kleyff T., Węclawek D. (2014). Antologia Polskiego Rapu. Słownik (red.). Warszawa: Narodowe Centrum Kultury. Forman, M. Neal, M. A. (2012). That's the Joint. The Hip-hop Studies Reader. Second edition. New York and London: Routledge. Taylor & Francis Group. Jakubowski, W. (2021). Edukacja w popkulturze. Popkultura w edukacji (szkice z pedagogiki kultury popularnej). Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. Kaca, P. (2014). Hip-hop jako narzędzie resocjalizacji młodzieży. Gdynia: Wavae Res. Kotowski, B. (2016). Język bunt tożsamość. Socjologiczno-antropologiczne studium empiryczne subkultury młodzieżowej rap. Warszawa: Fabryka Druku. Kusiak, R. (2018). Wizerunek rodziny we współczesnym przekazie muzyki hip-hopowej, „Biuletyn Edukacji Medialnej”, 2. Majewski, P. (2015). Rap jako muzyka tożsamościowa: od czarnego getta do polskiego rop-nacjonalizmu, „Sprawy Narodowościowe. Seria nowa”, nr 47. Melosik, Z. (1996). Rap, walka o znaczenia i pedagogika, „Kultura Współczesna”, 1-2. Miszczyński, M. (2014). Hip-hop w Polsce. Od blokowisk do kultury popularnej. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego. Pawlak, R. (2004). Polska kultura hip-hopowa. Poznań: Kagra. Pryszmont, M. (2020). „Nasze pokolenie Tamagotchi”. Obraz dorosłości w polskich utworach rapowych, „Edukacja Dorosłych”, nr 2. Pryszmont, M. (2023). Rapowe konfrontacje – o biograficznym uczeniu się polskich raperów, „Edukacja Dorosłych”, nr 1. Pryszmont, M. (2023). Rap story. Biograficzne aspekty uczenia się odczytane z twórczości Taco Hemingwaya, „Dyskursy Młodych Andragogów”, nr 24. Pryszmont, M. (2024). Storytelling o rodzinie w Polskim rapie, „NOWIS. Nauki o wychowaniu. Studia interdyscyplinarne”, nr 2, tom 19. Pryszmont, M. (2025). Rozmowy o dorosłości zapisane w albumie „1-800 Oświecenie” Taco Hemingwaya – rap jako przestrzeń uczenia się, „Studia z Teorii Wychowania”, Tom XVI, nr 5(50). Shusterman, R. (1998) Estetyka pragmatyczna. Żywe piękno i refleksja nad sztuką. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
13.	Warunki i forma zaliczenia przedmiotu: obecność na zajęciach, udział w dyskusji, analiza przekazu rapowego.

14.	Łączna liczba godzin: 15
15.	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli dotyczy</i>):

*) wybrać właściwe